

se týče obsahu usnesení ze dne 11. listopadu 1927, spočívalo usnesení to podle shora uvedeného ohledně položek 1—8 na nesprávném stanovisku prvního soudu, neboť podle § 12 vyr. ř. mohlo se vztahovati jen na další dne 20. října 1927 — tudíž v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnání zabavené předměty pod pol. 9—46, nikoli však na pol. 1—8, a mimo to dodatek zmíněný ohledně vymáhající strany v moc práva ani nevešel proto, že dodatek ten ve vyhotovení zmíněného usnesení jest vynechán, jak vymáhající strana prokázala předložením zmíněného vyhotovení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Stěžovatel se poukazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení. Vymáhající věřitelka výslovně podotkla v exekučním návrhu ze dne 7. října 1927, že byla již provedena exekuce k zajištění její pohledávky, a výslovně navrhla, by byla k vydobytí vykonatelné pohledávky povolena exekuce přeměnou zajišťovací exekuce, jakož i dalším zabavením, uschováním a prodejem dříve i nově zabavených věcí. Soud první stolice povolil exekuci podle tohoto návrhu usnesením ze dne 10. října 1927. Ovšem nebyla exekuce provedena úplně ve smyslu tohoto usnesení. Tím však nepozbyla vymáhající věřitelka zástavního práva k věcem zabaveným již 9. února 1927, jak již rekursní soud správně vystihl. Z pouhé okolnosti, že vymáhající věřitelka nevytýkala výkonnému orgánu tento nesprávný postup, nelze vyvozovati, že se vzdala svého zástavního práva. Pokud jde o usnesení exekučního soudu ze dne 11. listopadu 1927 obsahovalo vyhotovení doručené vymáhající straně jen uvědomění o výkonu exekuce, neobsahovalo však vůbec dodatek o odložení exekuce a jsou proto vývody stěžovatelčiny, vycházející z opačného předpokladu, liché.

Čís. 8835.

Pojišťovatel může na základě ujednání podle § 11 zákona o pojišťovací smlouvě jen tehdy s úspěchem popíratí příslušnost řádných soudů k rozhodování o žalobě na zaplacení odškodného, dal-li již před podáním žaloby zřejmě na jevo, že plnění zásadně nepopírá, pokud se týče, že uznává nárok co do důvodu. Spadá sem případ, zůstala-li spornou jen otázka odborně vědecká, jejíž rozřešení nespadá do řešení sporu co do důvodu, nýbrž jen co do výše.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, R I 175/29.)

Žalobce domáhal se na žalované pojišťovně podle § 12 čís. 3 písm. a) vš. poj. podm. náhrady 9.000 Kč za trvalou částečnou invaliditu, kterou utrpěl úrazem, ztrativ úplně dva prsty pravé nohy, kdežto třetí prst téže nohy mu zůstal úplně a nevyléčitelně ochrnut. Žalovaná pojišťovna namítla nepřipustnost pořadu práva, dovolávajíc se ustanovení § 15 vš. poj. podmínek, podle něhož má býti výše odškodného, nedojde-

li k dohodě, určena rozhodčím soudem. Žalovaná prý uznala povinnost k placení odškodného, jen o výši nebylo docíleno dohody. S o u d p r v é s t o l i c e vyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva a odmítl žalobu. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Podle § 15 odst. čís. 7 všeob. poj. podmínek nemůže se žalovaná společnost odvolávat na ujednání, podle něhož výši plnění, k němuž jest zavázána, má stanoviti rozhodčí soud, odpírá-li plnění při následcích úrazu (trvalé invalidity, dočasné invalidity), jichž bytí vůbec popírá. V souzeném případě ještě v žalobní odpovědi namítá žalovaná, že žalobci nepřísluší podle pojišťovací smlouvy náhrada jím požadovaná, jelikož invalidita jeho není druhu a způsobu v § 12 odst. 3 a) uvedeného, neboť na třetím a čtvrtém prstu chybí jen střední a konečný článek, kdežto základní článek jest u obou zachován. Pokud jde o druhý prst není prý zjištěno, že je trvale své funkce zbaven, nýbrž jest vyhojení a opětné fungování tohoto prstu možné a pravděpodobné. Popírá tedy žalovaná pojišťovna trvalou částečnou invaliditu všech tří prstů, za kterou se na ní žalobce domáhá náhrady, a dovolává se proto podle § 15 čís. 7 druhá věta vš. poj. podm. ujednání o rozhodčím soudu neprávem i, pokud jde jen o výši nároku, třebaže po zahájení tohoto sporu při ústním jednání 15. prosince 1928 prohlásila, že »staví mimo spor, že žalobce nárok invalidní má«, neboť prohlášení takové, které se nestalo již před podáním žaloby, nýbrž bylo učiněno teprve za sporu, jest pro příslušnost dovolaného soudu právně bezvýznamným.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu s tou změnou, že se vyhovuje námitce nepřipustnosti řádných soudů a žaloba se odmítá.

D ů v o d y:

Jest pravda, že pojišťovatel může na základě ujednání podle § 11 zákona o poj. sml. jen tehdy s úspěchem popíráti příslušnost řádných soudů k rozhodování o žalobě na zaplacení odškodného, dal-li již před podáním žaloby zřejmě na jevo, že plnění zásadně nepopírá, pokud se týče, že uznává nárok co do důvodu (sb. n. s. čís. 5 a vysvětlivky bývalého c. k. ministerstva spravedlnosti ve Vídni k pojišťovacímu řádu, 1915, strana 27). Ale žalovaná, jak patrně z předložené korespondence, ani bytí ani trvání smlouvy, ani, že nastal pojistný případ a vůbec právní předpoklad nároku nikdy nepopírala, naopak 550 Kč žalobci již likvidovala a další odškodnění mu nabízela, neuznávajíc jen výši odškodnění žalobcem požadovaného, poněvadž podle posudku ústavního lékaře byla žádoucí ještě další prohlídka, by rozsah a výše nároku mohly býti zjištěny. Spornou zůstala tudíž mezi stranami jen otázka odborně vědecká, jejíž rozřešení nespadá do řešení sporu co do důvodu, nýbrž jen co do výše (tak také Ehrenzweig: Die Rechtsordnung der Vertragsversicherung, Vídeň 1929, str. 57). Na to byl právní zástupce žalující strany dopisem ze dne 4. července 1928 zvlášť upozorněn, neboť žádá ho tam žalovaná, by vzal na vědomí, že v žalobcově úrazové věci nejde o otázku, zda jest u něho trvalá invalidita čili nic, poněvadž tato okolnost byla již zjištěna a jest nesporná, nýbrž že jde o výši odškodného, které žalobce pod názvem trvalé invalidity (§ 12 čís. 3 a) všeobecných poj. podm.)

může požadovati. Jde tedy o spor již jen o výši a spadá proto věc podle § 15 všeob. poj. podm. pro úrazové pojištění jednotlivců do výlučné příslušnosti rozhodčího soudu tam uvedeného, na němž bude, by stanovil výši nároku podle míry jím zjištěné invalidity. Správné jest tudíž usnesení prvního soudu, a bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno a usnesení to obnoveno, ovšem se změnou shora uvedenou.

Čís. 8836.

Předměty bytového zařízení, jichž dlužník potřebuje k tomu, by mohl byt i se zařízením pronajímati, nejsou podle § 251 ex. ř. vyloučeny z exekuce.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, R I 176/29.)

K vydobytí peněžitě pohledávky byly zabaveny předměty bytového zařízení. Návrhu dlužníka, by některé ze zabavených předmětů byly z exekuce vyloučeny, ježto jich prý dlužník nutně potřebuje, soud prvního stupně vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Rozsudkem ze dne 25. dubna 1928 bylo právoplatně vysloveno, že jest dlužník povinen, dodržeti nájemní smlouvu s S-em, nemíti podnájemníky a zrušiti podnájemní poměr s Františkou M-ovou. Dlužník nemůže proto vymáhajícimu věřiteli namítati, že nutně potřebuje zabavených předmětů zařízení k výkonu zapovězeného výdělků podnájemem. Kromě toho přednesl dlužník ve sporu, že má jinde značné jmění, takže si může dovoliti míti služku, což však není v souhlasu s jeho nynějším tvrzením, že, jsa zcela nemajetným, nemůže míti tak velký byt pro vlastní potřebu a že ho má jen k vůli podnájmu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předmětů bytového zařízení, jejichž vyloučení s exekuce se domáhá, nepotřebuje dovolací rekurent podle svých vlastních údajů pro sebe nebo pro členy své rodiny, po případě pro služebné, s ním ve společné domácnosti žijící, nýbrž k tomu, by mohl byt se zařízením pronajímati, což, jak tvrdí, jest jediným mu zbývajícím pramenem výživy. Podle toho nejde o předměty v § 251 ex. ř. pod čís. 1 nebo pod jiným číslem tohoto § uvedené a tudíž z exekuce vyloučené a právem rekursní soud předměty, o něž jde, z exekuce nevyloučil.

Čís. 8837.

Nelze přisouditi útraty úspěšného návrhu na opravu rozsudku.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, Rv I 80/28/4.)

Nejvyšší soud vyhověl návrhu odpůrců dovolatelky na opravu rozsudku dovolacího soudu a zamítl návrh odpůrců dovolatelky na náhradu útrat návrhu na opravu rozsudku. V tomto směru uvedl v